

JÓ VADÁSZATOT!

A FŐVÁROSI ÉS PEST MEGYEI
VADÁSZKAMARA LAPJA

2012/1

Hírlevél

- Beköszöntő
- Köszöntjük dr. Székely Istvánt
- Módosultak a fegyvertartás szabályai
- Vadgazdálkodás
- Erdei szalonkák kutatása
- Írott és íratlan normák...
- Természetvédelem
- Születésnap
- Gerje menti együttműködés
- Vadásznapiak
- Sportlövőversenyek
- Kutyás programok
- Kittenberger-sajtópályázat

Mottó:

„Zsákmányát a mohó kocapuskás
a hátizsákjában, az igazi vadász
a szívében viszi haza az erdőről-
mezőről.”

(Szűtsy Lóránt)

Vadászjegyek

A vadászjegyek érvényessége a jogi előírások értelmében minden évben február utolsó napjával lejár. A fegyvertartási engedélyeknek ugyanakkor az érvényes vadászjegy a feltétele. Felhívjuk azoknak a vadásztársaknak a figyelmét, akik eddig a 2012–13-as időnyre még nem érvényesítették vadászjegyüket, mielőbb tegyék ezt meg, nehogy a rendőrhatalóság bevonja fegyvertartási engedélyüket!

Félfogadás a kamara irodájában (1051 Nádor u. 34. – bejárat a Garibaldi utcából) a szokott rendben:

hétfőn	8,30–12,00;	12,30–16,00
szerdán	8,30–12,00;	12,30–16,00
pénteken	8,30–12,00	

„Csinált bakok”

A vadászat és vadgazdálkodás nemes hagyományával szöges ellentétben áll az a nyereségvágyból táplálkozó eljárás, amellyel néhány lelkiismeretlen kufár „különleges formájú” és „különleges tömegű” őzagancsokat „tenyészt” és értékesít vadásznak aligha nevezhető puskás emberek részére. Az eljárás miatt – külföldi és hazai vadászok feljelentése alapján – immár a rendőrség folytat nyomozást, reméljük, sikerrel és példás büntetési eredményező javaslattal.

A probléma nem új keletű: emlékezzünk csak az osztrák–bolgár gímika esetére! És valljuk be, már akkor is ismert volt a hazai gyakorlat. Megelőzése nagyon egyszerű lenne a vadászati törvény módosításával. A módosításra a **megyei vadászkamara és szövetség már 2008-ban pontos szövegjavaslatot tett**, egy új paragrafusnak a törvénybe való beillesztésével („A vad zárttéri tartása” fejezetcím után):

„21/A.§ A vadászható állatfajok zárttéri tartása tilos. Ez alól – kérelemre – a vadászati hatóság felmentést adhat. A zárttéri tartás engedélyezésének feltételeit a miniszter rendeletben határozza meg.”

Ennyi! És nem volna „kiskapu”, amelyen át az ügyeskedők somfordálnak, sütogetve a magyar vadászat érdekeit alapjaiban sértő privát pecsenyéjüket. Ideje volna, hogy történnék valami!

Nagy István
titkár

Felhívás

Az érdeklődés felmérése (esetleg tanfolyam szervezése) érdekében kérjük mindazon vadásztársakat, akik szeretnének lőszerek házilag újratöltésével foglalkozni, jelezzék ezt postai úton, faxon, vagy email-ben az omvkpest@t-online.hu címen.

Nemzetközi kácsi vadfőző verseny!

Kács község önkormányzata a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség Észak-bükki Régiójával együttműködve 2012. július 7-én rendezi meg a hagyományos Nemzetközi Kácsi Vadfőző Versenyt, vadásztársaságok részére. A verseny helyszíne a települési sportpálya.

Nevezési határidő: 2012 július 1.

A részletes meghívó és versenykiírás a www.omvkpest.hu „Aktualitások” oldalán elérhető. Ugyanitt található a verseny „Jelentkezési Lap”-ja, amelyet kitöltve, postai úton kér a Polgármesteri Hivatal, 3424 Kács, Fő út 60. címre eljuttatni a Rendezőség.

A kistélepülés – Kács – a Bükk hegység szívében, csodálatos természeti környezetben található zsákfalú, amelyről részleteket és a tavalyi versenyről szóló beszámolókat a www.kacs.hu oldalon talál az érdeklődő.

Bevezetésül

Az év első számában, mint mindig, most is kísérletet teszünk arra, hogy számot adjunk az elmúlt hónapok történéseiről.

Jó év köszöntött a nyulakra. Még ott is, ahol az elmúlt években a törzsszállományt nem sikerült megőrizni, nagyobb számban lehetett észlelni őket.

Bizonyára annak is köszönve, amit évek óta mondunk, hirdetünk, és szerencsére ma már megyénkben számos vadásztársaságban művelik – a ragadozógyérítést –, a hajdani nyúlterítéket idéző, néhol azt meghaladó zsákmánynak örülhettek vadásztársaink.

Továbbra is nagy gond a fácán, ezért szorgalmazzuk a kotlóssal való nevelést, segítünk a kotlósok beszerzésében.

Kiemelkedő jelentőségűnek tartjuk a ragadozógyérítést, és megkerülhetetlen a vaddisznóállomány jelentős gyérítése, nemcsak a vadkár megelőzése, de a fácánállomány érdekében is.

Jól tudjuk, hogy az apróvadász területeken új és színes lehetőséget kínál a vaddisznó vadászata, ennek érdekében a kocák kímélete terjed. Harminc esztendeje a sertevadász szinte csak a hegyvidéki területeinken élt, ma szerte az országban megtalálható. Az apróvadász állomány kímélete miatt gyéríteniünk kell a számukat, nem kellene megvárniuk, míg valamely járvány oldja meg helyzetüket, ez pedig a házisertéseket sem kímélné.

Minden évben elmondom, most is megteszem: január 3-ától lehet a következő évi vadászjegyet érvényesíteni. Az előző számunkban, mint minden évben, a második oldalon leírjuk a nyitva tartás idejét. Sajnálatos módon sok vadásztársunk vagy nem olvassa el, vagy feledékeny, mert februárban percenként csörög a telefon – a vonal másik végén pedig ismét újabb, a nyitva tartás felől érdeklődő vadásztárs. Nemcsak bennünket tart fel, hanem az érvényesítésre várakozó vadásztársainkat is.

Az idén volt olyan napunk, amikor 487 vadászjegyet érvényesítettünk. Aki csak a saját vadászjegyével érkezik, annak három perc alatt érvényesítjük a jegyét. Nem hiszem, hogy ezen a legzsúfoltabb napon is negyedóránál többet várakozott valaki.

Tízezer-háromszázunk vadászok Pest megyében, nem feltétlenül kellene az utolsó hétre tervezni a vadászjegy érvényesítését.

Az új fegyvertörvény évtizedek óta várt változásokat hozott az életünkbe. Nem hallgathatom el azt, hogy ebben védegyeletünk elnökének nem kis szerepe volt.

Bizakodva tekintünk az elkövetkező hónapokra, az egészségügyi alkalmasság terén történő előrelépésre, a vadászati törvény módosítására, a nemzeti vadgazdálkodási programra, az új polgári törvénykönyvre, amely például az orrvadászatot két év letöltendő börtönbüntetéssel fenyegeti.

Még nem dolgoztuk fel a kérdőíveket. Újságunkat illetően – csak pillantást vetve a lapokra –, néhány vadásztárs szükségtelennek tartja azt, míg sokan havonta, többen negyedévenként szeretnék kézhez kapni.

A *Jó Vadászatot!* lappal nem volt más szándékunk, mint hogy tájékoztassunk Benneteket az időszerű problémákról, kérdésekről, tennivalókról. A gyakoribb megjelenésnek természetesen nemcsak szellemi, de pénzügyi okai is vannak. Az újság egy példányát 135 forintért kézbesíti a posta. 10 300-an vagyunk – tessék összeszorozni!...

Másrészt jó szívvel ajánlom vadászlapjainkat, amelyek igen színvonalasan, havonta jelennek meg.

Továbbra is tartani szeretnénk magunkat az évenkénti két számhoz. Találtunk olyan véleményt is, mely szerint vadásztársunk nehezményezi, hogy mindig ugyanazok írják a cikkeket. (Mellesleg minden újságban saját újságírók írnak fizetésért, mindig ugyanazok. Magam olykor eleve a cikk írójának nevét keresem az újságban, ezt követően olvasom el az írását. Természetesen valamennyien fizetésért dolgoznak.) Mi nem fizetünk tiszteletdíjat, sőt a tördelést is mi magunk végezzük.

Az eddigi számokból is kitűnhetett, hogy csakis közérdekű ügyekkel foglalkozunk. Az ilyen témákban viszont bárkitől, bármikor szívesen fogadunk írásokat, és ha valamely írás a terjedelme folytán netán nem fér a nyomtatott lapba, akkor a honlapunkon közöljük (www.omvkpest.hu), amelyből egyébként naprakészen tájékozódhattok minden, bennünket érintő fontos eseményről. Figyelmetekbe ajánlom azért is, mert némely háziorvos nincs tisztában a feladataival – az egészségi alkalmasságra vonatkozó rendeletet pedig egyetlen kattintással a rendelőben is el lehet érni, olvasni...

Szeretettel várunk mindenkit a rendezvényeinken. Kíváncsiak mindnyájatoknak sok szép élményt a természetben.

Rácz Gábor – elnök

A fővárosi és Pest megyei vadászok nevében őszinte megbecsüléssel és további sikeres munkát kívánva gratulálunk

dr. Székely Istvánnak,

az OMVK és az OMVV jogi képviselőjének, aki a vadgazdálkodók és vadászok érdekképviselője terén végzett több évtizedes munkája elismeréseként a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését vehette át március 13-án.

Módosultak a lőfegyverekkel kapcsolatos jogszabályok

Mint arról már védegyeletünk lapja, a NIMRÓD Vadászújság hasábjain az elmúlt évek során többször beszámoltam, a lőfegyverekkel és a lőszerekkel kapcsolatban két jogszabály, a 2004. évi XXIV. Törvény, valamint annak végrehajtási rendelete, a 253/2004. (VIII. 31.) Kormányrendelet tartalmazta az alapvető előírásokat. E két jogszabály eredeti megfogalmazásában már hatálybalépésekor számos olyan bürokratikus rendelkezést tartalmazott, amelyek indokoltsága megkérdőjelezhető volt, és amelyek nem csupán a lőfegyvertartó vadászok és sportlövők helyzetét és eljárását nehezítette indokolatlanul, hanem az anyagi és személyi gondokkal küszködő érintett rendőrhatalóságok számára is felesleges feladatokat írt elő.

2005 januárjától folyamatosan kezdeményeztük az érintett minisztériumoknál – a kamara és a védegyelet elnökei által aláírt beadványokban – a két jogszabály módosítását. Beadványainkban mindig pontosan megjelöltük, hogy mely rendelkezések megváltoztatása lenne

szükséges, a változtatás szükségességét megindokoltuk, és konkrét szövegjavaslatokat tettünk a módosítandó rendelkezésekre. Kértük valamennyi esetben, hogy javaslataink megvitatására személyesen egyeztetessünk a jogalkotók képviselőivel. Beadványainkat 2005-ben indokolás nélkül elutasították, az azt követő években pedig válasz nélkül maradtak. Ebben az elfogadhatatlan helyzetben történt változás, amikor 2010 decemberében *dr. Semjén Zsolt* miniszterelnök-helyettes urat az OMVV elnökévé választotta. Elnök úr megígérte, hogy a vadászok jogos igényeinek érvényesítéséhez segítséget nyújt abban, hogy a módosításokra vonatkozó szakmai érveinket a jogalkotóknál kifejtessük, legyen lehetőségünk a jogi és szakmai módosítási igények egyeztető tárgyalásokon történő előterjesztésére és megvédésére.

A lőfegyverjogszabályokkal kapcsolatos egyeztetések 2011 márciusában megkezdődtek, majd számos személyes tárgyalás, az újabb és újabb tervezetek megvitatása, pontosítása után a jogalkotók elfogadták az OMVK és

az OMVV nevében, 2011 elején előterjesztett valamennyi módosítási javaslatunkat. Ezeknek kizárólagos célja a jelenleg hatályos jogszabályok feleslegesen bürokratikus előírásainak, eljárási rendjének és esetenként megalapozatlan előírásainak a megszüntetése volt. Az elfogadott módosítások eredményeként nem csupán a lőfegyvertartó vadászok és sportlövők helyzete könnyebbedett, a módosult eljárások az érintett rendőrhatalóságok számára is költségsökkentést eredményeznek. Szó nincs tehát arról – mint ahogy az néhány médiumban tévesen megjelent –, hogy a lőfegyver tartásának engedélyezése gyakorlatilag mindenki számára könnyedén elérhető lesz; erre a közbiztonság mai helyzete sem adna lehetőséget. A változások a jogszerűen lőfegyvert tartókkal szemben tartalmaznak ésszerű, betartható és elvárható követelményeket.

Az alábbiakban tájékoztatom Önöket arról, hogy mind a törvényben, mind a kormányrendeletben mely módosításokat fogadták el.

Fegyvertörvény módosításai

(elfogadva az Országgyűlés által, 2012. március 5.)

1. A házilagos lőszerszerelés és újratöltés engedélyezése. Kötelező tanfolyam eredményes elvégzése, vizsgabizonyítvány megszerzése után, kizárólag a kereskedelemben kapható speciális eszközök segítségével és kizárólag saját célra történhet. A vizsgáztatás és az engedély kiadása a rendőrhatalóság hatáskörébe fog tartozni; úgyszintén ők fogják felsorolni fegyvertípusonkénti bontásban a vizsgakérdéseket is, miután házilagosan lőszert szerelni és újratölteni csak olyan típusú, kaliberű fegyverhez lehet, amelyre az érintettnek tartási engedélye van.
2. Megszűnik az a feleslegesen bürokratikus rendelkezés, hogy ha valakinek már van fegyvertartási engedélye, és újabb fegyvert kíván vásárolni, úgy a rendőrségtől megszerzési engedélyt kell kérelmeznie, és csak ennek birtokában történhet a vásárlás. Megszűnik tehát a megszerzési engedély a fegyvertartási engedéllyel már rendelkező személyek részére, akik jogosultak újabb lőfegyver vásárlásának szándéka esetén a meglévő fegyvertartási engedélyük bemutatásával megvenni a vadászlőfegyvert, és a fegyver birtokában kell 8 napon belül bemenniük a rendőrségre (e 8 napos határidőt a kormányrendelet a 32. § (3) bekezdésében állapítja meg), hogy új fegyverük adatait tartási engedélyükbe bejegyezzék. Természetesen a lőfegyver-kereskedő elektronikus úton értesíti a rendőrséget a vásárlás tényéről.
3. A törvény meghatározza, hogy mely bűncselekmények elkövetőinek milyen időtartamig nem adható fegyvertartási engedély. A korábbi előírásokhoz képest a módosításban lényegesen csökkentek ezek az időtartamok, ugyanakkor a közérdekű munka vagy pénzbüntetés esetén a tilalom csak a mentesítés beálltaig áll fenn (korábban a mentesítéstől számítottan 5 év volt). Eltörölték továbbá a tilalmat abban az esetben, ha a bíróság a kiszabott pénzbüntetés végrehajtását felfüggeszti (korábban ez a mentesítéstől számítottan 3 év volt), mivel ha még a pénzbüntetés végrehajtását is felfüggesztették, akkor a cselekmény nyilván rendkívül csekély fokban veszélyes a társadalomra.
4. A törvény szintén meghatározza, hogy mely szabálysértések elkövetésének jogkövetkezménye az, hogy az elkövető meghatározott ideig nem kaphat lőfegyvertartási engedélyt. Korábban ez az időtartam két év volt, aminek következtében a hivatásos vadász elveszthette állását, a sportvadász társasági tagságát, továbbá a legalább két évre bevont fegyvertartási engedély miatt újra kellett állami vadászvizsgát is tennie. A módosítás eredményeként ez az időtartam 6 hónapra csökkent, tehát nem kell újra vizsgázni, és remélhetőleg a hivatásos vadászok munkahelye is megmarad.
5. Ügyfélbarát rendelkezésként bevezették, hogy amennyiben a fegyvertartási engedély megadásához előéleti adatokra van szükség, úgy a kérelmezőnek **csak az első lőfegyverhez jutás esetén** kell a jelenlegi szabályok szerint az ún. „sárga borítékos rendszerben” magának megkérnie a bűnügyi nyilvántartóból az adatokat, de még az első fegyverhez jutók esetében is lehetőség lesz arra, hogy a kérelmező írásban feljogosítsa a rendőrhatalóságot az adatok bekérésére.
6. A fegyvertartási engedély visszavonása esetén a rendőrség a jövőben köteles lesz értesíteni illetően határozatról a vadászati hatóságot. Jelenleg ez a kötelezettség nem állt fenn, így a fegyvertartási engedély bevonásáról a hatóság nem kapott tájékoztatást, s ilyenképpen nem vonta vissza a vadászjegyet.

A fegyvertörvény végrehajtási rendeletének minősülő kormányrendelet módosításai

(elfogadva a kormány által 2012. március 7-én)

1. Visszaállították a rendőrségnek azt a jogkörét, hogy a lőfegyvertartási engedélynek a jogszabályban meghatározott cselekmények miatti kötelező visszavonása mellett mérlegelési jogkör is gyakorolható. A rendőrség a cselekmény súlyára, jellegére, gyakoriságára, illetve következményeire is tekintettel lehet a mérlegelés körében meghozott döntése során. Ennek annyiban van nagy jelentősége, hogy pl. hivatásos vadász pár tízezer forinttal szankcionált, csekély súlyú szabálysértése esetén a rendőrség kedvezőbben bírálhatja el a lőfegyvertartási engedélye visszavonásának ügyét annak érdekében, hogy az érintett munkaviszonya megmaradjon, véten családtagjait a szabálysértés jogkövetkezményei ne sújtsák, az érintett egzisztenciálisan ne lehetetlenüljön el.
2. A sportlövők számára egyszerűsödött a lövészethez használt lőfegyverek tartása, eltörölték az azok mennyiségére vonatkozó számbeli korlátozást.
3. A lőfegyvertartási engedélyek a jelenlegi ötéves időtartam helyett a jövőben visszavonásig hatályosak. A korábbi rendelkezés ugyanis teljesen értelmetlen volt, miután ha a lőfegyvertartó elkövetett valamilyen bűncselekményt vagy szabálysértést, automatikusan bevonták a fegyvertartási engedélyét. Ha viszont nem követett el semmit, úgy semmi nem indokolta, hogy évente újra kérelmezze az engedély érvényesítését, hosszabbítását.
4. Egyszerűsödött és életszerű lett a lőfegyverek átadásának szabálya: nem kell bemenni a rendőrségre jegyzőkönyvetettni a szándékot, hanem a két érintett fél – átadó és átvevő – teljes bizonyító erejű magánokiratban rögzíti a fegyver átadását, az átadás időtartamának és céljának megjelölésével, mely okiratról mindkét félnél lesz egy-egy példány annak érdekében, hogy rendőrségi ellenőrzés esetén mind a fegyverrel ténylegesen rendelkező, mind pedig az a személy, aki ideiglenesen átadta a fegyverét, a fegyver sorsát igazolni tudja.
5. Életszerű lett a lőfegyverek szállításával kapcsolatos új előírás. Ez idáig csak úgy lehetett szállítani a lőfegyvert, hogy az nem kerülhet ki az engedélyes közvetlen felügyelete alól, így pl. a korábbi jogszabály

értelmében, ha az érintett utazása során bement a benzinkútra a tankolás kifizetése vagy egyéb ok miatt, úgy a jogszabály értelmében magával kellett vinnie a fegyverét, mert csak így volt biztosítva, hogy nem került ki a felügyelete alól. A jövőben a gépkocsi lezárt csomagtartójában – oly módon tehát, hogy a fegyverhez illetéktelen személy ne férhessen hozzá – lehet hagyni a fegyvert, tankolás vagy egyéb olyan esetben, amikor ideiglenesen elhagyják az autót.

6. A hivatásos vadászok feladataik ellátása során, a vadászterületen való szükséges közlekedés alkalmával lőfegyverüket szállíthatják úgy, hogy az nincs szétszedve és tokban elhelyezve. A sportvadászokat ugyanez a kedvezmény a társas vadászatok esetén, az egyes helyszínek felkeresése során szintén megilleti.
7. A jövőben nem szükséges a lőfegyverek otthoni tárolásához a lemezszekrény, elegendő a külső erőhatásnak is ellenálló anyagból készült és biztonsági zárral ellátott bármilyen egyéb szekrény is.
8. A fegyver tartására jogosult az állandó lakásán kívül üdülőjében, nyaralójában vagy egyéb olyan helyen is tárolhatja ott-tartózkodásának időtartamára lőfegyvereit, amely helyet rendszeresen vagy időszakonként, visszatérően felkeres.

Természetesen e tájékoztató cikkem megírásakor a módosításokra tudtam csak felhívni a figyelmet, szó szerint idézni a jogszabály megfelelő rendelkezését helyhiány miatt nem lehet. Csupán példaként említeném, hogy a fegyvertörvény 3/A. § (2) bekezdés b) pontjában tartalmazza mindazoknak a bűncselekményeknek a felsorolását, amelyek miatt jogerősen elítélt személyek meghatározott ideig nem kaphatnak lőfegyvertartási engedélyt. E felsorolásnak a lapunk hasábjain történő közzététele közel egy oldalt venne igénybe, de a többi módosítás szó szerinti idézése is meghaladná a lap rendelkezésre álló terjedelmét. Egyetlen megoldás tehát az volt, hogy a konkrét módosításokról adok tájékoztatást, és az azok megszövegezése iránt részletesebben érdeklődők akár az internet segítségével is megtekinthetik a hatályos jogszabályi módosításokat.

*Dr. Székely István ügyvéd,
az OMKV és az OMVJ jogi képviselője*

Változások a vadászat- vadgazdálkodás portáján

Az Országos Magyar Vadászkamara, valamint az Országos Magyar Vadászati Védegylet mint a vadászok, vadgazdálkodók, vadászatra jogosultak érdekvédelmi szervezete huzamos ideje arra törekszik, hogy az érdekkörünkbe tartozó ügyekben véleményünk, szakmai ismereteink zökkenőmentes együttműködés útján juszanak el azokhoz a kormányzati fórumokhoz, amelyek a jogi szabályozás előkészítésében, a kodifikációban meghatározó szerepet játszanak. Törekvéseink a közelmúltig – mondhatni – egyoldalúak voltak, fogadókészség segítő szándékaink iránt nem, illetve alig volt tapasztalható.

Jelentős változás volt érezhető ezen a téren a fegyvertörvény módosítása érdekében kifejtett véleményünkkel kapcsolatban. A törvény-előkészítő és törvényalkotó fórumok a szakmai érvek elfogadásával szövegezték meg a jogi normákat. Javaslataink fogadtatása tekintetében hasonló hozzáállás várható attól a stratégiai partneri együttműködési megállapodástól, amelyet a kormányzat civil szervezetekkel, köztük elsőként a már említett vadászati érdekképviselletekkel kötött meg.

Ugyancsak komoly változás remélhető a büntető törvénykönyv tervezett módosításától, amely az orvvadászatot önálló bűncselekményi kategóriaként definiálja, az elkövetés eszközeit elkobzással /76.§(1); 77.§(1)/, az elkövetőt 2-3 év szabadságvesztéssel rendeli büntetni /271.§(1)-(3)/. A törvényi szöveg fentiekben jelzett részeit a – társadalmi egyeztetésre bocsátott – tervezet a következők szerint fogalmazza meg:

„76. § (1) El kell kobozni azt a dolgot,

a) amelyet a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak vagy arra szántak;

b) amely bűncselekmény elkövetése útján jött létre;

c) amelyen a bűncselekményt elkövették, vagy a bűncselekmény befejezését követően e dolog elszállítása céljából használtak; és

d) amelynek a birtoklása a közbiztonságot veszélyezteti, vagy jogszabályba ütközik.

77. § A 76. § (1) bekezdés a) és c) pontjában meghatározott esetekben az elkobzás kivételesen mellőzhető, ha az az elkövetőre vagy a tulajdonosra a bűncselekmény sú-

lyával arányban nem álló, méltánytalan hátrányt jelentene, kivéve,

a) ha azt nemzetközi jogi kötelezettség kizárja,

b) ha az elkövető a bűncselekményt bünszervezetben követte el, illetve

c) kábítószer-kereskedelem, kábítószer birtoklása, kábítószer készítésének elősegítése, kábítószer előállításához szükséges anyaggal visszaélés, új pszichoaktív anyaggal visszaélés, teljesítménycsökkentő szerrel visszaélés, gyógyszerhamisítás, mérgeggel visszaélés, ártalmas közfogyasztási cikkel visszaélés, természetkárosítás, állatkínzás, orvhalászat, orvvadászat, tiltott állatviadal szervezése, ózonréteget lebontó anyaggal visszaélés, radioaktív anyaggal visszaélés, nukleáris létesítmény üzemeltetésével visszaélés, robbanóanyaggal vagy robbantószerrel visszaélés, lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélés, nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel visszaélés, haditechnikai termékkel vagy szolgáltatással visszaélés, kettős felhasználású termékkel visszaélés vagy veszélyes eb tartásával kapcsolatos kötelezettség megszegése esetén.

271. § (1) Aki

a) vadászterületen úgy, hogy a vadászatra való jogosultságra vonatkozó jogszabályi feltételeknek nem felel meg, vagy

b) vadászként engedély nélkül idegen vadászterületen vad elejtésére vagy elfogására irányuló tevékenységet végez, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki külön jogszabályban meghatározottak szerinti tiltott vadászati eszközzel, tiltott vadászati módon vagy kémleleti területen vad elejtésére vagy elfogására irányuló tevékenységet végez, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) A (2) bekezdés szerint büntetendő az (1) vagy a (2) bekezdésben meghatározott bűncselekmény elkövetője, ha a vadat elejti vagy elfogja, úgyszintén az is, aki olyan vadat ejt vagy fog el, amelyre az elejtés, elfogás idején vadászati tilalmi idő vonatkozik.”

Rózsa G. Róbert
megyei szövetségi elnök

VADGAZDÁLKODÁS

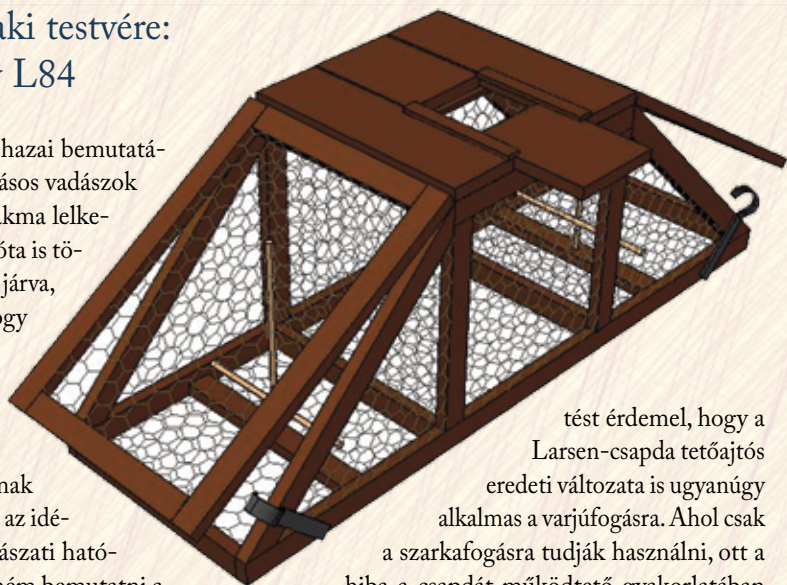
A Larsen-csapda északi testvére: Trolle-Ljungby L84

A Larsen-csapda öt évvel ezelőtti hazai bemutatása kedvet és hitet teremtett a hivatásos vadászok körében a csapdázás mellett. A szakma lelkesedése az új csapdatípusok iránt azóta is töretlen, és az ország különböző tájain járva, egyáltalán nem szokatlan már, hogy a vadállomány védelme érdekében a vadászatra jogosult csapdázásra alapozott ragadozógazdálkodást folytasson.

A varjúfélék csapdázási szezonjának kezdetén – amihez persze szükséges az időnyen kívüli vadászatra szóló, a vadászati hatóság által kiadott engedély – szeretném bemutatni a Larsen-csapda északi, svéd testvérét. A csapda rajzát Karlsson (2009) „*Fangst av kråkfåglar*” c., a varjúfélék csapdázásáról szóló könyvében találtam, amelyet a Svéd Vadászszövetség adott ki. A felfedezést követően a Vadászok és Természetvédők Közép-magyarországi Szövetségével együttműködve kezdődött meg a csapda kipróbálása. Az első működő csapdát *Török Pál* farmosi hivatásos vadász építette meg 2011-ben. A vadászterületre történő kihelyezését követően, a csapda két napon belül már eredményes volt (1–2. kép).

A Trolle-Ljungby L84 csapda hatékonysága hasonló a Larsen-csapdáéhoz, hiszen a már párba állt, territóriumot foglalt varjúfélék tavaszi fogását szolgálja. Működési elve viszont eltérő: az ajtók mozgatásához szükséges energiát nem rugók, hanem a gravitáció biztosítja. Az elsütőszerkezet egyszerű, a régebbi héjakosarokból már sokak számára ismerős botos kioldás. A csapdát megépíteni szándékozók a csapda méretezését és műszaki rajzát megtalálhatják a www.vadaszlap-online.eu oldalon. Az ajtók zsanérja költségtakarékosan elkészíthető U szögek és kábelkötegelők felhasználásával.

Az oldalt elhelyezkedő ajtók valamelyest megkönnyíthetik a dolmányos varjak fogását, azonban a siker kulcsa elsősorban nem az ajtó helyétől vagy a csapda típusától függ. A tévhitiek eloszlatása érdekében emlí-

tést érdemel, hogy a Larsen-csapda tetőajtós eredeti változata is ugyanúgy alkalmas a varjúfogásra. Ahol csak a szarkafogásra tudják használni, ott a hiba a csapdát működtető gyakorlatában keresendő.

Csapdázók gyakori hibái:

1. **Nem használnak csalimadarat**, holott azzal tíz-tizenötszörös a fogási hatékonyság. Csapóhálójával emberre nem imprintálódott vad csalimadár műfészekben könnyen befogható.
2. **Nem gondozzák megfelelően a csalimadarat** – ami állatvédelmi szempontból is kifogásolandó gyakorlat –, ezért a legyengült betolakodó nem jelent kihívást a territóriális párnak. Mindig lássuk el friss vízzel és takarmánnyal! A száraz kutyatáp megfelel, **a kukorica nem!** Sajnos volt olyan „szakértő kolléga”, aki ez utóbbi etetésével próbálkozott, és később panaszkodott a csalimadár elpusztulása miatt... A csapdában az előzőek mellett legyen üllőrúd és takarás is csalimadarunknak.
3. **Nem cserélik a csalimadarat a befogás helyén**, így azt a párja nem próbálja meg elűzni.
4. **Nem tesznek a befogórekeszekbe csalifalatot.**
5. **Napvilágnál helyezik ki a csapdát, és napközben is járnak ellenőrizni.** A dolmányos varjak sokkal intelligensebbek a szarkáknál, ezért tartózkodnak az ember által kihelyezett új tárgytól.
6. **Kevés csapdát használnak.** Ha egy tavaszi szezonban 40–60 pár dolmányos varjút szeretnénk megfogni,

ez nem lehetséges két-három csapdával. Legalább tíz darabot kell használni!

7. A fiókák kirepülése után is folytatják a csapdázást, megtanítva ezzel a családokat a csapdák következő szezonban történő elkerülésére.

Június elején célszerű abbahagyni a csapdák használatát: ilyenkor már eredményesebb az álcázott lőállásból, csalibábuk és csalsípok segítségével folytatott vadászat! Minden hivatásos vadász kollégának eredményes csapdázást kívánok!

Hajas Péter Pál

A kotlóssal történő fácánnevelés vadgazdálkodási értékelése a Homokpusztai FVK területén

A 2009–2011 közötti időszakban a Homokpusztai FVK területén a kotlóssal történő fácánnevelés igen jó eredményt hozott, természetes fácánállományunk a nevelést megelőző időszakhoz képest a többszörösére emelkedett.

Az évenként felnevelt állománynak csak csekély részét vadásztuk vissza, a fennmaradó rész a természetes törzsszállomány pótlását szolgálta. A felnevelt madarak, mivel a természetben nevelkedtek, hamar megtalálták a számukra megfelelő optimális életfeltételeket, élőhelyeket a nevelőtér kb. 2-3 kilométeres körzetében. Természetesen ehhez elengedhetetlen az intenzív ragadozó-gazdálkodás, vadföldgazdálkodás és élőhelyfejlesztés. Itt kell megjegyezni, hogy a fejlesztéseink – vadászaink örömeire – nemcsak a fácán-, hanem a mezeinyúl-állományunkat is kedvezően befolyásolták.

Ellentétben az intenzív nevelés során kibocsátott fácánokkal, a kotlóssal történő nevelésből kikerült fácántyúkok igen eredményesen kotlanak el, és nevelik fel utódaikat. Ez a területen jól megfigyelhető, mert minden évben kb. 15 százalékban angol sötét vadászfácánt neveltünk, ami a területünkön korábban nem volt megtalálható, így ezáltal tökéletesen látható, hogy a madarak mennyire terültek szét, hiszen messziről szembetűnik, ahogy a sötét színű angol tyúkok vezetik csibéiket. A csibék fejlődését figyelve elmondható, hogy kiváló röpkészségű, kifejlett, egészséges vadmadarakká váltak, és igen jó vadászati élményt nyújtanak.

A nevelés és a ragadozógazdálkodás eredményeképpen vadászterületünknek a nevelőtértől távolabb eső részein is nőtt a természetes állomány, mert a vadászati nyomást ezeken a területeken csökkenteni tudtuk, mivel a nevelésből származó fácánkakasok és utódaik adták az éves teríték egy részét.

A nevelésnek, ill. a felnevelt madarak szaporulatának köszönhetően növelni tudtuk társas vadászataink éves számát, továbbá maguk a vadászatok is sokkal eredményesebbek lettek. A társas vadászatok nemcsak a levadászott fácánkakasok mennyisége, hanem a vadászat közben felröppenő fácánok sokasága által nyújtott látvány miatt is jó hangulatban teltek, vadászaink és vendégeik gazdag vadászrésszel büszkélkedhettek, s a vadászatokat lezáró közös ebéd után elégedetten térhettek haza.

*Csernus Krisztián
hivatásos vadász*

Apróvad-gazdálkodás (Tessedik S. Vt., Bugyi)

Sokszor és sok helyen foglalkoztunk már a fácán és a mezei nyúl állományának az országban kialakult helyzetével. Személyesen is részt vettünk konferenciákon (Szolnok, Monor), bár különösebben mi nem elemeztük tapasztalatainkat. Mindemellett általában egyetértünk az ott elhangzott megállapításokkal.

Most, kezemben tartva a *Jó Vadászatot!* 2011/2. sz. hírlevelét, a Monoron megtartott konferenciához szeretnénk tényszerű adatokkal szolgálni a 2007–2011-es vadgazdálkodási éveket illetően.

Magunkról: Pest megye déli–délkeleti részén, mintegy 7800 ha – a földtulajdonosoktól bérelt, alapvetően apróvadás, sík – területen gazdálkodunk, amelynek na-

gyobb része szántó, kisebb hányada rét vagy legelő (erdő $\approx$ 60 ha), rajta bányatavak találhatóak. Területünk főbb terményei: konyhakerti növények, gabonafélék, szalás takarmányok, egyéb haszonnövények. Taglétszámunk 39 fő, szinte mindenki helybeli földtulajdonos.

2007-ben kezdtük a 10 éves „üzemidőszakot”; a földtulajdonosok jóvoltából több mint 2000 ha-ral gyarapodott vadásztársaságunk vadászterülete, és alakult ki a mai taglétszámunk. Vadgazdálkodásunk eredményeit a lenti táblázat mutatja.

A táblázat adatai eredményességre utalnak. Ez lelkes és hozzáértő hivatásos vadászaink munkájának köszönhető, akik a 2008-ban bevezetett ragadozógazdálkodást tudatosan és szakszerűen alkalmazzák. Ennek következtében az apróvad-gazdálkodás terén is jelentős javulás történt. Ezért elismerés illeti *Szőke Attila* hivatásos vadászunkat, aki áldozatos munkájának eredményeként többszörös ARANYSZARKA jelvényes csapdázómester.

Tagságunk elért eredményei önmagukért beszélnek. Évente 18–19 alkalommal tartunk társas vadászatot. Ebből 8–9 alkalom együttesen mezeinyúl- és fácánkakas-, a többi „csak” fácánkakas-vadászat. Az egy vadászatra jutó fácánterítékünk 1,3–1,5 db vadászonként, ami megfelel az átlagosnak. Ugyanez mezei nyúlra vonatkozóan a 2008-as évtől 2,5–3,2 db-ot jelent alkalmanként, amely növekvő tendenciát mutat, s kiemelkedőnek értékeljük.

A táblázat zárójeles száma a bérvadásztatás során terítékre hozott mezei nyúl – tervezett – mennyisége. Fácánterítékünk átlagosnak mondható, sajnos a természetes szaporulat nehezen növelhető, elsősorban az élőhelyek csökkenése miatt. Az őz mint területünk nagyvadja szintén jelentős vadászati értéket képvisel. Az állomány nagysága jó (kb. 300 db), őzbakot évente 25 db-ot, őz tarvadat kb. 40 db-ot (elsősorban gidát) ejtünk. A lehetőséget tagjaink kapják, az őzbakok túl-

Év	Megnevezés (db)					
	Őzbak	Mezei nyúl	Fácánkakas	Róka	Szarka	Egyéb
2007	20	317 (80)	263	110	41	83
2008	19	425 (80)	336	64	380	53
2009	21	458 (100)	216	75	264	93
2010	25	628 (100)	210	51	178	147
2011	25	940 (150)	480	57	93	237

nyomó többségét is tagjaink között értékesítjük. Több érmes bak is terítékre került, 2010-ben kapitális bakot sikerült elejteni *Szőke Sándor* vadászmasterünknek (723 g), mely Pest megye legnagyobb bakja volt. Vadásztársaságunk tevékenységét tudatos és következetes vadgazdálkodás, vadászat, vadhasznosítás jellemzi, amit a

több mint fél évszázados összeszokottság, fegyelmezett együvé tartozás alapozott meg. Hasznos a társadalmi és hivatalos szervezetekkel kialakított korrekt együttműködés (természetvédelem, környezetvédelem, vadőri és mezőőri kapcsolat). Különösképpen nagyra értékeljük a hivatásos vadászok és mezőőrök együttműködését,

egymás munkájának segítségét, kiegészítését, aminek eredménye a megelőzésben és a végeredményben is mérhető.

Eredményeinket némileg módosíthatta még a terv-időszak végén bekövetkezett „túlhasznosítás”, valamint a szélsőséges időjárás (aszály, belvíz stb.) okozta károk. Tisztában vagyunk területi adottságainkkal, lehetőségeinkkel, amelyeket szeretnénk megőrizni, továbbá lehetőség szerint fejleszteni a rendelkezésünkre álló eszközökkel, módszerekkel. Továbbra is folytatjuk megkezdett ragadozógazdálkodásunkat, követjük az eddig bevált vadászati módjainkat, szinten tartjuk és/vagy szükség szerint alkalmazzuk vadászati terhelhetőségünket. Példának okáért egyes területrészekben nem vadászunk, kíméljük a törzsszállományt, pihentetjük a területet.

Egyetértünk azzal, hogy az apróvad állományának helyzete zömmel rajtunk múlik, a jó vadgazda és vadász kötelezettségeinek folyamatos betartásával, ill. megtartásával segíthetjük gyarapodását.

A továbbiakban kívánok minden vadászatra jogsulnunk erőt, kitartást és vadászszerencsét!

*Kiss Gábor
IB elnök*

Bugyi, Tessedik S. Vadásztársaság

Csapdával és telepítéssel Apajon

Az Apaj-Ürbőpusztai Természetvédő Vadásztársaság tavaly elhatározta, hogy változtatni próbál évek óta egyre szűkösebb vadászati lehetőségein. A múltban ez a társaság éveken át eredményes fácánnevelést és kibocsátást végzett, ám a rendszerváltás után ez abbamaradt. Voltak ötleteink (pl. 100–150 db, tojásrakás előtt vásárolt fácántyúk kihelyezése), de ezek nem hoztak eredményt. A taggyűlés jóváhagyásával felkerestük az abádszalóki Hubertus Vt.-t, ahonnan 500 db egészséges, jó tollazatú, héthetes, kizárólag kakas csibéket vásároltunk. A madarak július 19-én érkeztek.

Előtte előkészítettük fogadásukra a voliert. 2×4 m-es volierelemeket használunk, erős netlonhálójával szerelve. Az oszlopokat fúróval tettük le, így a kerítés több éven át gyorsan és egyszerűen felépíthető. Tetejére fedőhálót teszünk. Erre azért van szükség, mert gyakori a vágómadarak támadása a telep madarai ellen. Az etetőket mindig hullámpala alá helyezzük, így nem ázhat el a drága fácántáp. A fácáncsibéket a fogadásuk után még

két hétig indítótáppal etetjük. Utána nevelőtáp, majd búzaocsú és nevelőtáp keveréke következik. A fácánok a kiszínesedésükig (kb. 40 napig) a volierben maradnak. Szeptember elsején a fedőhálót és a volierelemeket eltávolítottuk; az etetés, az itatás, az őrzés változatlan intenzitással működött.

A telep ezüstház, bozótos területen kapott helyet. A telep mellett kb. 2,5 ha vadföldet alakítottunk ki a fácánok részére, kukorica-, cukorcirok- és kölessávokkal. Még a volierben a bokrokra vízszintesen ágakat kötöttünk, hogy felgallyazásra csábítsuk fácánjainkat. A későbbiekben egyre többen az ágakon éjszakáztak.

Kibocsátásuk után a fácánok ugyan szétszéledtek, de napok múltán egyre többen jöttek vissza az etetőkhöz. Tehát a bevésődés, ami a fácánok helyhez kötése miatt nagyon fontos, jól sikerült. Eleinte nem volt faroktolla a kakasoknak, de ez a hiányosságuk a természetben egy hónap alatt teljesen rendbe jött.

Októberre ezek a fácánok semmiben sem különböztek vadon kelt társaiktól. Meggyűrűzve vásároltuk őket, mert az első évben fontos az információ, hányat sikerül visszavadászni, melyik részére vonulnak el a vadászterületnek stb.

Terítékfotókkal és az összegyűjtött lábgyűrűkkel tudjuk igazolni, hogy 253 db jelölt fácánkakast vadásztunk vissza az 500 kibocsátott madárból. A szakirodalom

szerint 30% már jó eredménynek számít. Mi több mint 50%-ot értünk el.

Nem titkoljuk, hogy 6 db hattünyak, 4 db *Coni Beer*, 8 db Larsen-csapda működik a területen. Ezenkívül a fészkelési időben engedélyt kértünk a szarka és a dolmányos varjú idényen kívüli gyérítésére, amit a tagok több alkalommal is szívesen végrehajtanak.

A 2010–2011. évi vadászidényben az apróvadteríték 83 db volt, míg a 2011–2012. évben, a telepítés és a csapdázás eredményeként, 712 db fácán volt a terítéken.

Takács Dániel
vadászmester, hivatásos vadász

Rétisast mentettek a vadászok

Beteg rétisast mentettek meg a vadászok a megyehatárhoz közeli Állampusztán. A legyengült madárra a vadászterület bejárása alkalmával talált rá a hivatásos vadász és kollégája. A vadászoknak a Kiskunsági Nemzeti Park természetvédelmi őrével együtt sikerült szakszerűen befogni és még aznap a Szegedi Vadasparkba szállítani a röpképtelen madarat.

A vizsgálat során kiderült, hogy az idős hím rétisas másodlagos mérgezés tüneteit mutatja, amelyet a mozgáskörzetében elfogyasztott táplálékban lévő növény-

védőszer-maradvány okozott. Szerencsére a mérgezés nem volt olyan súlyos, ami a rétisas pusztulását okozta volna, így a gondos ápolásnak köszönhetően már másnapra javult a madár állapota.

A Vadaspark tájékoztatása alapján néhány hetes megfigyelés és kezelés után a madarat a megtalálása helyén fogják szabadon engedni, mivel feltételezik, hogy párja már a közelben lévő fészken ülvé várja.

Sz. S.

Erdei szalonkák kutatása Európában

A vonuló madarak kutatása viszonylag későn indult meg: a XII. századig az emberek szinte nem is tudták, miért és hova tűnnek el bizonyos madarak, hiszen nem volt a kontinensek között gyors információs lehetőség – a nagy földrajzi felfedezésekre is csak később került sor –, és kevesen utaztak nagy távolságokra. A madarak vonulásának kutatása későn, csak a XVII–XVIII. században indult meg, de művelői csupán alapvető felismerésekig jutottak el.

Az első sikeres kutatások a gyűrűzések megkezdéséhez kapcsolódnak: ezt a módszert a dán Hans Christian Mortensen alkalmazta először 1899-ben, és ért el meglepő eredményeket a seregélyek vonulásának megismerésében. Magyarországon a gyűrűzést – Herman Ottó javaslatára – Vönöczky Schenk Jakab kezdte el 1908-ban; ennek a sikernek a 100. évfordulóját néhány éve ünnepeltük. Vönöczky Schenk Jakab Európa-szerte híres szalonkakutató volt! A madarak tömeges gyűrűzésének módszerét pár évtized alatt, az első világháború után kezdték általánosan alkalmazni. Saj-

nos bizonyos fajok még ma is nehezen vagy alig gyűrűzhetők – ilyen például az erdei szalonka –, pedig ez a legáltalánosabban alkalmazott, amelletts viszonylag olcsó kutatási eszköz a madarászok kezében! A madarak élve történő befogásának technikája több korszerű kutatási módszer alapja.

A technika fejlődésével nem csak a vonulásra vonatkozó adatokat kezdték kutatni, hanem a madarak életmódját is. Csupán vizuális megfigyelés útján az utóbbit sajnos nem lehet kutatni, mert vannak madarak, amelyek a sűrű növényzetben szinte láthatatlanok, vagy éjjeli életmódjuk miatt csak más módszerrel kutathatók.

Ilyen esetekben lehetséges megoldás az élve megfogott madárra szerelhető kisméretű rádiós jeladó. Adott időpontban az adó helyzetét és ezzel a madár tartózkodási helyét beazonosítani, hordozható Yagi- – erősen irányérzékeny – vevőantennákkal lehet. Vannak már olyan adók, amelyekkel a madár cselekvésére (pl. pihenés, táplálkozás stb.) utaló jeleket is lehet küldeni az éterbe. Ezt a módszert a szalonkákon Bretagne fél-

szigetén, a telelés során alkalmazták először, s ezáltal sikerült megismerni a madarak napi ki- és behúzásának időpontját, az éjjeli táplálkozóhelyek és a nappali pihenőhelyek egymástól való távolságát, növényzetét stb. Ezeket a kutatásokat az ONCFS (Francia Vadászati és Természetvédelmi Hivatal) finanszírozta és publikálta havilapjaiban. Az adó és a vevő viszonylag kis távolságú (100–200 m) megfigyeléseket tesz lehetővé; a vonulás követésére nem alkalmas!

A nagyobb távolságra vonulás megfigyelését először a katonai repülésben alkalmazott nagy érzékenységű katonai rádiolokátorokkal végezték, amelyeket első időben erősen zavartak a vonuló madárcsoportok. Különösen a nagyobb testű madarak hagytak jól érzékelhető jeleket a katonai lokátorokon, nem kis fejfájást okozva a csapatok vezetésének! Ma már külön erre a célra kifejlesztett lokátorok vannak, amelyek segítségével a jellemző vonulási útvonalakon – például a magashegységek hágóin –, éjjel megfigyelik a vonuló madárcsoportokat.

Egy-egy vonuló madárról, mely kézbe kerül, sokan szeretnék megtudni, honnan érkezett. Ezt ma már teljesen új módszerrel, tollminták alapján tudják vizsgálni – a nukleáris laboratóriumok rendelkeznek megfelelő

eszközökkel az ilyen kutatások elvégzésére. A vizsgálat alapja, hogy a légkörben folyamatosan keletkezik a hidrogénnek egy nagyobb súlyú változata, a deutérium. A deutériumból, ha oxigénnel egyesül, nehézvíz keletkezik. Ennek eloszlása Földünk felszínén igen változó, de egy adott időpontra és helyre jellemző. A deutérium az atomenergia hasznosítása során fontos alapanyag, ezért a Nemzetközi Atomenergetikai Ügynökség által koordinált kutatások folyamatosan mérik és katalogizálják a deutérium eloszlását, tehát létezik egy ismert hálós adathalmaz, amellyel össze lehet vetni a tollminták révén kapott adatokat. A madarak ugyanis fejlődésük során – különösen tollazatuk váltásakor, vagyis a vedlés alatt – az élőhelyükön fogyasztott vízzel deutériumot is magukhoz vesznek: ez bizonyos százalékban beépül fejlődő tollazatukba, és ott rögzül. Tehát a tollazat deutériumtartalma jellemző a madár tartózkodási helyére. A kézbe került madár tollazatából mintát kell venni, és annak vizsgálata által meg lehet határozni a területet, ahol élt. A beküldött tollminták deutériumtartalmát megvizsgálva, kiszámítható, hogy a madarak mely régiókban, milyen deutériumtartalmú vizet ittak a vedlésük során. Ebből az adatból lehet következtetni a

madár nyári–kora őszi tartózkodási helyére. A vizsgálat viszonylag drága. Ilyennel mutatták ki a svájciak, hogy az ősszel náluk elejtett szalonkák nagy része a Kárpát-medencéből származik!

A másik igen korszerű, de nagyon drága eljárás, amikor a bolygónk körül keringő műholdak segítségével kutatják a vonuló madarakat. Itt is az első feltétel a madár élve történő befogása, majd megfelelő – a napfény energiájából áramot termelő fotocellával táplált – adóberendezést kell erősíteni a madár hátára. Ezt a jeladót keresi meg a műhold vevője, majd meghatározza a helyzetét, ebből pedig bizonyos pontossággal behatárolható a vonuló madár tartózkodási helye is.

E módszerrel a tudósok már több emlős- és madárfaj vonulását kutatták, s igen sok hasznos ismeretre tettek szert a madarak szokásairól, vonulási viszonyaikról, túlélési stratégiájukról. A módszer főként a napközben többnyire nyílt területrészekben tartózkodó madarak vagy egyéb állatok esetében nagyon eredményes, mert az általuk viselt adó akkumulátora ilyenkor jól töltődik. Az erdei szalonka sajnos nem ezek közé tartozik, így illetén vizsgálata kis hatékonyságú, s a jeladóval felszerelt madaraknak csupán egy része szolgáltatott értékelhető adatokat a kutatások szervezőinek. Az eredménytelenség elsődleges oka – amellet, hogy ez a faj sok veszélynek van kitéve – a szalonka árnyékot kedvelő, főként éjszakai életmódja: ezen időszakban ugyanis nem töltődik a jeladó akkumulátora, így az lemerül, s ilyenkor hosszabb–rövidebb időre megszűnik a kapcsolat az adó és a műhold között. Mindeme nehézségek ellenére, számos új eredménnyel szolgáltak a műholdas jeladóval felszerelt madarak és állatok.

A madarak hátára olykor egyéb elektronikus műszereket is felszerelnek, mert a műholdas kutatás igen drága volta miatt a kutatók keresik az újabb, olcsóbb megoldásokat: ilyen például a geolokátor. Ez az eszköz a Nap helyzetének és a napfényes órák hosszának mérése által utal a megjelölt madár tartózkodási helyére. Az elpusztult madárral együtt megtalált jeladót viszont – akár a repülőgépek fekete dobozát – az adatok kiolvasására mindenkor vissza kell juttatni a kutató-

laboratóriumnak. Egyben ez a módszer gyenge pontja, hiszen számtalan szalonka pusztul el úgy, hogy nem kerül újra ember kezébe.

A szalonkák nagy területen való elterjedése miatt ugyancsak gyakoriak az alfajok keresésére tett próbálkozások: azt viszont a genetikai vizsgálatok tudják eldönteni, hogy milyen DNS-eltérések vannak az egyes távoli populációk között. A különböző színváltozatok az egész szalonkaállományra jellemzőek, és feltárásukban sokat segíthetnének a vadászok. A beküldött tollmintákat laboratóriumban vizsgálják; ezzel a módszerrel a tollmintából a madár ivara is meghatározható.

Az utolsó, de korántsem a legkevésbé hatékony módszer a kutatások során a vadászati adatok gyűjtése és feldolgozása. Ez esetben a kimenetek, a vadászattal töltött órák, a megfigyelt szalonkák száma, valamint a terítékre került egyedek mérési adatainak feldolgozása szolgáltat a populációra tekintve értékes adatokat, különösen akkor, ha ezt a gyakorlatot sok éven át gondosan folytatják, mint például a hazai szalonka-monitoringot.

Mindezeket a kutatásokat Európa több államában is végzik; a FANBPO-ba tömörült országok szalonkázói által gyűjtött és közreadott adatok az utóbbi évtizedben sokban hozzájárultak a szalonkák életének megismeréséhez. A kutatások végrehajtása – a további eredmények záloga – minden esetben sok személy, vadász és kutató összehangolt együttműködésétől függ. Mindenki gondosan gyűjtse az adatokat, és gyorsan továbbítsa őket a kutatási központoknak – ha így teszünk, akkor van esély a szalonkák titkainak feltárására!

Fluck Dénes

Az írott és íratlan normák érvényesülése a vadásztársadalomban az ORFK 2011. évi értékelésének tükrében

Mint a vadásztársadalomban közismert, az Országos Magyar Vadászati Védegylet 1993-ban, az Országos Magyar Vadászkamara 1990-ben kötött együttműködési megállapodást az Országos Rendőr-főkapitánysággal, amit a területi szervek egymás közötti megállapodásai követtek.

Az ORFK Rendészeti Főigazgatóságának Igazgatásrendészeti Főosztálya – az egész országra kiterjedten – értékelést készített az együttműködési megállapodásban foglaltak teljesüléséről. Az értékelésből megismerhetjük, hogy a 2011. évben milyen volt a vadászok cselekvési magatartása, milyen volt „affinitásuk” a jogszabályok szabta követelmények betartásához.

A megállapodások célul tűzték ki, hogy a vadászok és a rendőrség között olyan gyümölcsöző együttműködés bontakozzék ki, amelynek célja a vadállomány óvása, a vad és a természet védelme, a jogszértések és az orvvadászat megelőzése, a lőfegyverek tartására és használatára vonatkozó szabályok betartása, a vadászat „etikus” gyakorlathoz szükséges feltételek biztosítása. Természetes, hogy az együttműködés kölcsönös tájékoztatásra épül.

A 2011. évről készült helyzetelemzés hatékony és eredményes, fejlődő szintű együttműködésről számol be. Ugyanakkor őszintén elénk tárja a hiányosságokat is, amelyek egyaránt tartalmazzák a vadászbalesetek okait, a vadászati magatartásból eredő jogszabályi normákat megszegő hibákat. Ebből kell valamennyiünknek a szükséges következtetéseket levonni. A vadászat veszélyes üzem, egy-egy gondatlanságból eredő normaszegés, szabálytalan fegyverhasználat akár emberéleteket is követelhet. Ajánlatos, hogy minden vadász saját maga végezzen kontrollt. Kísérlelje meg az eset-

leges hibákat elkerülni. Így válhatnak a „megelőzési” intézkedések közkinccsé.

Intő példaként feltétlenül szükséges feleleveníteni a vadászbalesetek okait. Hazánkban 2011-ben 11 vadászbaleset történt. Az előző évhez viszonyítva, növekedett a számuk (7–11). Közülük 3 esetben külföldi állampolgár volt az okozó. Szerencsére – és a véletlennek köszönhetően – a vadászbalesetek többsége könnyű sérüléssel végződött. Sajnos egy balesetnek emberhalál volt a következménye. A vadász súlyos hibát követett el. Vadászat közben a sűrűben sötét árnyat látott. Azonnal lőtt, anélkül hogy egyértelműen meggyőződött volna arról, mielőtt lövést tesz, hogy az elejteni kívánt vadat látja-e, illetőleg a lövéssel nem veszélyeztetie mások életét, testi épségét. Vagyis, biztonságos-e a lövése. Gondatlansága, jogszabálysértő magatartása egy ember halálához vezetett.

Előfordult a balesetek okai között olyan hibák „sorozata”, amelyek a fegyver üritésére vonatkozó szabályok megszegésének következményei voltak. Például a vadász a töltött fegyverét – a vadászat befejezése után – a nyakába akasztotta, s a fegyver a gépkocsija csomagtartójába történő rakodás közben elsült. A lövedék a vadásznak sérülést okozott.

A másik esetben a vadász a sörétes lőfegyverét a vadászat befejezése után – szintén töltött állapotban – egy fának támasztotta. A fegyver oldalra dőlt, és közben elsült. A lövedék a vadász lábán sérülést okozott. A vadászbalesetek gyakorisága az apróvadás vadászatokra – hajtásokra – jellemző. Az okok ismét a – már sokszor elismételt – „normák” megszegésére vezethetőek vissza. Gyakoriak fácánvadászat közben a „lapos” lövések, vagy – mint a vizsgálatok kiderítették – a sörétszemek

„gurulatót” kapnak, eltalálva a másik vadászt vagy hajtót, és így módon sérülést okoznak.

Az ismertetett néhány vadászbaleseti esemény „élet-szerűen” jelzi a vadászbalesetek problematikáját. A vadászbalesetek szabálysértési vagy büntető-eljárási anyagaiból levonható következtetés, hogy a gondatlansági normaszegések „háttérben” a kapzsiság, az egyre nagyobb vadászati „eredményekre” való törekvés az indíték. A rendőrség ellenőrzési tapasztalatai a jogsértések „változatos” jelenlétét tárják elénk.

2011-ben az ország területén 963 esetben történtek ellenőrzések, melyeket a közterületi szolgálatot ellátó, igazgatásrendészeti rendőri állomány a vadásztársaságok képviselőivel közösen, a vadászok gyülekezőhelyén vagy vadászat közben hajtották végre.

Az ellenőrzések kiterjedtek az okmányok ellenőrzésére, a fegyverek vadászat előtti „ürített” állapotának vizsgálatára. Egyéni vadászat alkalmával a vadászati napló, „beírókönyv” szabályos vezetésére, a vadazonosító jelek meglétére, lőtt vad szállítása esetén az előírások megfelelő betartására. Kiemelt szempontként ellenőrizték a vadászatra való „alkalmasságot” is. Vagyis, hogy a vadásznál nem tapasztalható-e vadászatra képtelen fizikai állapot, alkohol- vagy droghatás. Pozitív tényként értékelendő, hogy a vadászlőfegyverek tárolására vonatkozó ellenőrzések során csupán elenyésző, csekély számban észleltek nem megfelelő tárolást.

Az ellenőrzések – az együttműködésben vállalt kötelezettségnek megfelelően – kiterjedtek az orvvadászat, a falopások, a környezetkárosító cselekmények megelőzésére. Az akciók, kampányok végrehajtásában a vadászok és a rendőrök mellett erdészek, polgárőrök, esetenként mezőőrök is részt vettek. A területi rendőri igazgatásrendészeti szervek „koordinálják” az együttműködést. Évről évre kiemelt hangsúlyt kap munkájukban a vadászati fegyelem megsértésével történő jogsértések megelőzése, felderítése. Előadások tartásával segítik a vadászok „jogismeretének” elsajátítását, a rendőri ellenőrzési „gyakorlat” elveinek egységes értelmezését.

Az ellenőrzések száma különösen magas volt Pest megyében. A már említetteken kívül az ellenőrzések kiterjedtek a vadhús jogszerű birtoklásának, szabályos szállításának voltára. A rendőri parancsnoki eligazítások visszatérő témája a járőrök, körzeti megbízottak figyelmének felhívása az ellenőrzések szükségességére és szakszerű végrehajtására.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság számos magán-személy esetében ellenőrizte a fegyvertartási engedélyek feltételét képező vadászjegyek meglétét. Az ellenőrzés alapján összesen egy vadász esetében vált szükségessé a lőfegyvertartási engedély visszavonása.

Visszakanyarodva az „együttműködési” megállapodásokban fogalt célkitűzésekhez, egyértelmű, hogy a feladatok végrehajtása segítette a jogsértő cselekmények megelőzését, az egységes rendőri ellenőrzési gyakorlat szerinti intézkedések megtételét. Az elkövetkezendő időszak a törvények és jogszabályok változásainak megfelelően új kihívásokat jelent a vadászok és a jogsértések megelőzésében részt vevő jogalkalmazó szervezetek számára.

A rendőrség, az OMVV és az OMVK közti együttműködési megállapodásokban foglaltakat – az új követelményeknek megfelelően – felül kell vizsgálni, a szükséges változtatások figyelembevételével új megállapodásokat kell kötni. Kissé előretekintve, a vadászok figyelmének középpontjába szeretnénk állítani a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium és az Országos Magyar Vadászati Védegylet 2012. március 13-án megkötött megállapodását a „STRATÉGIAI PARTNERSÉG”-ről. A megállapodás célja, hogy olyan jogi környezet alakulhasson ki, amely elősegíti a híres magyar vadállomány mint nemzeti vagyon megfelelő kezelését, valamint az OMVV tagszervezeteinek képviseletét és védelmét.

A vadásztársadalom érzékelheti, hogy kedvező változásoknak az időszakát éljük. A 2011. éves értékelés „főbb megállapításainak” kiemelései azt is egyértelműsítik, hogy összességében az együttműködés feladatainak végrehajtása segítette a vadászok jogkövető magatartásnak javulását. Ezt az ellenőrzések tapasztalatai alátámasztják. A gondatlanul elkövetett intézkedések határfoka a partnerségi viszonyok újragondolásával konkrétan a rendőrség, az OMVV és az OMVK közötti együttműködés hatékonyabbá tételével lehetséges. Ne felejtjük el, hogy a kitűzött célok megvalósítása, a jogsértések megelőzése csak a vadászok támogató részvételével lehetséges.

*Kemenes Miklós
sportvadász alelnök*

TERMÉSZETVÉDELEM

Megszámoljuk a „megszámlálhatatlant”

Évek óta jelzik a hivatásos vadászok, hogy területükön nagyon elszaporodtak a ragadozó madarak és a hollók. Megerősíti ezt a civil emberek észrevétele, miszerint az utak mellett rendkívül sok „sas” üldögél. Természetesen minden hozzáértő tudja, hogy ezek nem sasok, hanem egerészölyvek, esetleg néhány gatyásölyv, amelyek némi zsákmány reményében töltik ott napjaikat. A megnövekedett ragadozómadár-állományt a természet sok esetben nem tudja természetes zsákmánnyal ellátni, és ilyenkor bizony az apróvad is étlapjukra kerülhet. (Az elmúlt időszakban többször volt olyan belvizes időszak, amikor a pocok- és az egerállomány szinte eltűnt a területről.)

A legszembetűnőbb az egerészölyv, a barna rétihéja és a holló jelenléte. A héját kevésbé lehet vadászni közben látni, mert más a vadászati stílusa, viszont az „eredménye” már igen látványos. A fiatal héják megfelelő vadászati gyakorlat híján a fácskibocsátó helyeket részesítik előnyben, ahol az állandó zaklatással a kitett madarakat néhány nap alatt szétzavarják. A barna rétihéják folyamatosan járőröznek a területükön, és semmi nem kerüli el figyelmüket.

A „sok-e, vagy kevés a szárnyas ragadozó” körüli vitában elég hiányosak az ismeretek. Ezért a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME), valamint a vadászati érdekképviseletek (OMVK, OMVV) közösen indítottak egy monitoringprogramot, amelynek célja az egerészölyv, a barna rétihéja, a héja és a holló állományának felmérése.

A gyakorlati munka előkészítése ez év április 12-én megtörtént, ahol *dr. Szemethy László* (SZIE-VMI) és *Kovács Gábor* (OMVK) ismertette az elvégzendő feladatokat. Pest megyében öt mintaterületen, három időpontban történik a felmérés, amelynek során feljegyzik a mintaterületen előforduló fajokat, fészkeket.

A több évig tartó felmérés során tisztázni lehet, hogy az év madara (egerészölyv) és társai milyen mértékben vesznek részt az apróvad-gazdálkodásban.

Szabó László

Vadászat az Ipoly-völgyben

„Halandó” vadászok körében a különleges rendeltetésű vadászterületek megjelenése 1997 után a misztikum és a borzongás sejtelmes ködébe burkolódzott. Gyakran felvetődött az a kérdés, hogy a vadászterületeiből kihalított tömbökön mit művelnek ezek a természetvédők.

Pest megye északi csücskétől „macskaugrásnyira”, az Ipoly árterében található a Duna-Ipoly Nemzeti Park igazgatósága kezelésében lévő, Ipoly-völgy elnevezésű, különleges rendeltetésű vadászterület. Kendőzetlen őszinteséggel szeretnénk most Önök elé tárni tevékenységünket.

A nemzeti park kezelésébe került területeken 1997-ben hozták létre az Ipoly-völgy 5534. kódszámú különleges rendeltetésű vadászterületet, amelynek kiterjedése napjainkban mintegy 3000 ha.

A legfontosabb cél a RAMSARI területen élő és átvonuló vízimada-

rak védelme. A Nagy-tó partján vagy a Csadói-mocsár dombhátaiban még láthatók a múlt emlékei: a mára már fűvel benőtt gödrök, ahonnan a korábbi évtizedekben a pihenőhelyükre húzó kacsát, libát puskázták. Napjainkban nyugodtan vonulhatnak távoli hazájukba a récék, lilikek zajongó ezrei, de a fácánok is peckesen sétálhatnak a bokrosok szélein, mert már senki nem emel fegyvert rájuk.

Eddig szép, szép – de mi van a többiekkel?

Ezen a változatos és gazdag területen népes őzcsaládok élnek rejtett életüket. Évente 20–25 példány kerül terítékre. A bakokat kivétel nélkül fizető bérvadászok ejtik el hasonló feltételekkel, mint az ország sok száz más vadászterületén. A kecses, vékony lábú őzikének itt sincs természetes ellensége, és amikor az eperföldeken torkoskodnak, vagy a háztáji földek termésait rágeszálják, nem mondhatjuk, hogy a hiúz mellé majd 20–30 év múlva megjelenik az általunk vágyott farkas vagy medve, és beállítja az ökológiai egyensúlyt, vagyis megtizedeli őket. Addig azonban a sutákat és a gidákat fájó szívvel, de lelővik a bérvadászok vagy a három hivatásos vadász valamelyike.

A terület sajátsága, hogy megjelenhet *szarvas* a Börzsöny hegyeiről vagy a Cserhát dombjairól, de rendszeresen idelátogatnak szlovákiai szarvasok is. Nyáron a napraforgó- vagy gabonaföldeken lakmároznak. Az okozott kárért helyt kell állni az igazgatóságnak. Az esztendő legnehezebb napjai közé tartoznak azok, amelyeken nyugdíjas nénikék néhány száz m²-es földjein kell számolgatni a leharapott kukoricacsöveket, vagy a kikapart krumpli értékéről kell vitatkozni. Télen a tájidegen nemes nyárasokból a nemzeti park által súlyos pénzekben őshonossá alakított erdőfelújításokban rágják a kőris kergét vagy a szürke nyár hajtását. Ilyenkor a ráolvasás vagy szemmel verés nem segít, hanem a fegyverhez kell nyúlni. Így évente 8–10 példány kerül terítékre.

A *vaddisznó* a terület problémás „gyereke”. A szabályozatlan vízi világ vagy a nádasok, bokorfüzesek dzsungelében mindig is volt, van és lesz is. Ez az intelligens, hihetetlenül jól alkalmazkodó vad pompásan érzi magát egész esztendőben. Tavasszal giliszták, pajorok után kutatva felforgatják a réteket, de még az árvízvédelmi gátak oldalát is. Nyáron – „Ramsari” ide vagy oda – feldúlják a vízimadarak és teknősök fészkeit. A jól végzett munka után a háztáji földeken pusztítanak tovább. Ősszel feleszik azt a kevés makkot, amennyi a

reliktum kocsányos tölgyeken még megterem, majd a telet a gyékényesek sanyargatásával töltik. Ilyen bűnlajstrom után lehet-e kegyelem a vaddisznónak? Nem és nem! Évente több mint 30 fejezi be életét golyó által. Ennek egy részét fizető vendégek ejtik el. Egy-egy, ténylegesen minden hajjál megkent agyaras elejtéséért sokszor tíznél is több éjszakát kell a lesen kuporogva, nesztelenül eltölteni. Az állománycsökkentés leghatékonyabb módját, a hajtást a terület zavartalansága érdekében nem alkalmazhatjuk.

Rókát, borzot évente összesen 25–30 példányt lövünk.

Nemcsak a puskát használjuk a törvényben rögzített idényekben, hanem – hasonlóan az ország bármely vadászterületéhez – 14 szózt látunk el egész évben az élettanilag nélkülözhetetlen anyaggal. Kaszáljuk a szükséges cserkelőutakat, és hordozható leseket állítunk a veszélyeztetett kultúrák mellé, hogy hatékonyabban vadásszunk, ha kell. De nem művelünk vadföldeket, és téli etetéssel sem csalogatjuk ide a vadat.

A fentiekből talán kiérződik, hogy a Duna–Ipoly Nemzeti Park igazgatósága nem elefántcsonttoronyból szemléli az életet, hanem a „bőrén érzi” mindazokat a problémákat, amelyeket a megyében, az országban sok más vadászatra jogosult is megtapasztal. De azt is világosan le kell szögezni, hogy mások a prioritásaink, más a gazdálkodás célja.

A vadászterületen tehát a vadállomány-kezelés célja a természetes folyamatok biztosítása, a biodiverzitás megőrzése. A meghatározóan jövedelmezőségre tervezett gazdasági vagy sportcélú vadgazdálkodási-vadászati gyakorlattól eltérően az extenzív vadállomány-kezelés a jellemző, és nagy hangsúlyt fektetünk tehát az említett fajok indokolt mértékű állományszabályozására.

Bezeczky Árpád

(A szerkesztő megjegyzése:

A vadgazdálkodók túlnyomó többségének tevékenységét ugyanazok az alapelvek – a természetes folyamatok biztosítása, a biodiverzitás megőrzése és ennek alárendelten az indokolt mértékű állományszabályozás – jellemzik, mint amelyeket a szerző az ismertetett különleges rendeltetésű területről felsorol. Voltaképpen ez képezi a természetvédelem és a vadászok közötti, változatos formákban megnyilvánuló együttműködés alapját.)

Stratégiai megállapodás született a vadgazdálkodás és a természetvédelem között

Régóta vártunk már arra, hogy a két szakterület hivatalosan, magas szinten elismerje a másik félnek a közös természeti kincseink megóvása terén tett erőfeszítéseit. Nem túlzás történelminek mondani ezt a megállapodást, amelynek hónapokig tartó előkészítésében aktívan részt vett valamennyi érintett állami és civil szereplő, s mely az elkövetkezendő 5 évre fogja meghatározni a két szakterület együttműködését, gyakorlati szabályozását.

A megállapodás a Vidékfejlesztési Minisztérium, az Országos Magyar Vadászati Védegylet (OMVV), az Országos Magyar Vadászkamara (OMVK), a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME), a WWF Magyarország, a Nyugat-magyarországi Egyetem Vadgazdálkodási és Gerinces Állattani Intézete, az Országos Vadgazdálkodási Adattár és *dr. Fülöp Sándor*, az alapvető jogok biztosának a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettese között jött létre. A megállapodás kidolgozásában a minisztérium valamennyi érintett főosztálya részt vett, sőt még a Magyar Természettudományi Múzeum, illetve a Magyar Tudományos Akadémia munkatársa is segítette a munkát.

Nézzük, melyek a megállapodás főbb elemei.

A nyári lúd megnövekedett állománya lehetővé teszi annak hasznosítását október 1. és december 31. között. (A Hortobágy régiójában e faj vadászata, csakúgy, mint az egyéb vadászható lúdfajoké, december 1-jén kezdődik). Vadászható lesz a kanadai lúd és nílusi lúd is, és annak érdekében, hogy e fajok terjedését nyomon tudjuk követni, az elejtett példányokról fotódokumentációt kell majd készíteni, amelyet meg kell küldeni a Nyugat-magyarországi Egyetemnek. A récék közül egyedül a teríték 96%-át adó tőkés réce marad vadászható, a csörgő réce és a kerceréce felkerül a védett fajok listájára. Ez nem jelenti a vadászati lehetőségek érdemi szűkülését, hiszen ráadásul ismét lehetőség lesz augusztus második felében a tarlókon táplálkozó tőkés récékre vadászni, viszont minimálisra csökkenti a tévesztés lehetőségét. A szárcsa továbbra is vadászható marad. Így elmondhatjuk, hogy összességében bővülni fognak a vízivad vadászatának lehetőségei.

Minden vadászembernek jó hír, hogy az erdei szalonka, szigorúan szabályozott feltételek mellett, a vadászati hatóság által a vadászatra jogosult részére kiadott – kisszámú egyednek a tavaszi monitoring időszakában történő hasznosítására vonatkozó – engedély megléte esetén vadászható marad. A megállapodás kiter arra is, hogy a természetvédelem és a vadgazdálkodás miniszterialis szervei közös álláspontot képviselnek majd az Európai Bizottság előtt a magyar tavaszi szalonka-vadászat fenntarthatósága kapcsán.

A fűrj, a vadgerle és a fenyőrigó védett faj marad, míg az örvös galamb és a balkáni gerle esetében azok vadászati idenye augusztus 15-étől január 31-éig fog tartani. Így a balkáni gerlének 1 hónappal rövidebb, míg az örvös galambnak 3 hónappal hosszabb lesz az idenye. A mezei nyúlra 1 hónappal rövidebb ideig lehet vadászni (október 1.–december 31.), de január 15-éig élve befogható lesz, amennyiben ez nem veszélyezteti a mezei nyúl törzsszállományának megmaradását.

Egész évben vadászható lesz az aranyaskál és a nyest.

Egyetértés volt abban is, hogy csökkenteni kell a vadászok adminisztratív terheit. Ezért egyes, külföldön legálisan vadászható, azonban hazánkban védelmet élvező fajok kapcsán a megállapodásban szereplő változtatások lehetővé teszik az adminisztratív eljárások számának csökkentését. Ez a gyakorlatban az alábbi fajokat érinti: a jövőben a farkas, a hiúz, a vadmacska, az európai bölény, a bezoárkecske és a császármadár külföldön elejtett egyedeinek trófeáját nem csak közérdekből lehet magánszemélynek tartani. A jogszerű megszerzést természetesen igazolni kell. Az igazolás hatósági elfogadása megfelel a tartásra vonatkozó engedély kiadásának, így nem kell igazgatási szolgáltatási díjat fizetni, ami jelenleg akár több tízezer forint is lehet! Ez a könnyített szabályozás fog vonatkozni a siketfajd, nyírfajd, havasi hófajd, sarki hófajd, barnanyakú szirtifogoly, csukár, örvös frankolin, havasi nyúl, kőszáli kecske és spanyol kecske jelenleg is birtokban tartható trófeáira is.

A szabályozás a jövőben sem teszi lehetővé a védett fajok trófeáival való kereskedést.

Az utóbbi idők egyik legkomolyabb szakmai vitája a hazai ragadozó madaraink állományviszonyai, valamint apróvadállományra gyakorolt hatása körül bontakozott ki. A megállapodás olyan kutatások elvégzését tűzte ki célul, amelyek eredményeit mindkét fél el tudja fogadni, így a ragadozók megítélését tudományos

módszerekre alapozva lehet feloldani. A legkiválóbb szakmai műhelyek fogják vizsgálni a héja és a holló állományviszonyait, a héja, a holló, a barna rétihéja és az egerészölyv apróvadra gyakorolt hatását, a ragadozófajok egymáshoz viszonyított gyakoriságát, valamint az apróvadállományt limitáló egyéb tényezők hatását, továbbá e hatások jelentőségét. Jelenlegi természetvédelmi értékének megtartása mellett védett faj marad az egerészölyv, a barna rétihéja, a héja, a holló és a nyuszt, valamint oltalom alá kerül a menyét.

A fent leírtak természetesen csak tervek, de az aláírók személye garanciát kell, hogy jelentsen a megállapodásban foglaltak megvalósítására, amit mi is figyelemmel fogunk kísérni.

A megállapodás nem tér ki a nagyvadgazdálkodással kapcsolatos kérdésekre, de a felek arra törekednek, hogy 2012 végéig ebben a tárgyban is a jelenlegihez hasonló megállapodást kössenek.

Meggyőződésünk, hogy aki elfogulatlanul tekinti át a megállapodást, egyetért abban, hogy a létrejött kompromisszum mind a vadgazdálkodási, mind a természetvédelmi, mind az agrárágazat számára kedvezőbb és kiszámíthatóbb feltételeket teremt a jövőben.

A megállapodás szövege innen tölthető le:

<http://www.kormany.hu/download/d/58/70000/vadaszhatok%20fajok%20megallapodas.pdf>

Herczeg Zoltán

Újjáalakult a Pest megyei vadászkamara természetvédelmi bizottsága

Örömmel értesítjük a vadásztársakat, hogy rövidebb szünet után újra működik az Országos Magyar Vadászkamara fővárosi és Pest megyei területi szervezetének természetvédelmi bizottsága.

Meggyőződésünk, hogy a két ágazat egymásra van utalva, és lényegesen több a közös érdek, mint az esetleges, sokszor mesterségesen gerjesztett véleménykülönbség. A természetes, illetve természetközeli élőhelyek, a természetes életközösségek megóvása nélkül nem lehetséges a vadászat sem, míg a szakszerű, biológiai, ökológiai alapokon nyugvó vadgazdálkodás nem jelent veszélyt a természetre, sőt sok esetben a vadászok

által végzett vadállomány-szabályozás (hasznosítás) a természetvédelemnek is eszköze. A két szakterületet művelők között is jelentős az átfedés, például a bizottság tagjai is ebbe a csoportba tartoznak, hiszen természetvédelmi és vadászati szakemberek is egyben.

A vadászati szakmán belül is van több vitás kérdés, így nem meglepő, ha a természetvédők és a gyakorló vadászok között is olykor jelentős nézeteltérések támadnak. Tapasztalatunk szerint e nézetkülönbségek legtöbb esetben a másik szakterülettel kapcsolatos ismeretek hiányára, illetve mesterségesen gerjesztett okokra vezethetők vissza.

A jövőben szeretnénk tájékoztatást adni minden olyan fontos és aktuális vadászati, illetve természetvédelmi témáról, amely érdeklődésre tarthat számot. Kérjük a vadásztársakat, írják meg, milyen időszzerű kérdésekről szeretnének olvasni! A *Hírlevél*en kívül honlapunkon is szívesen reagálunk az aktuális megkeresésekre, eseményekre.

A természetvédelmi bizottság tagjai:

Herczeg Zoltán elnök, okl. agrármérnök, vadgazda mérnök, munkahely: Vidékfejlesztési Minisztérium, Nemzeti Parki és Tájvédelmi Főosztály

Dr. habil. Marosán Miklós PhD, okl. agrármérnök, vadgazda mérnök, zoológus, munkahely: Szent István Egyetem, Állatorvos-tudományi Kar

Bezczeky Árpád erdőgazdálkodási és vadgazdasági technikus, munkahely: Duna-Ípoly Nemzeti Park igazgatósága.

Herczeg Zoltán

ÚJ, INDULÓ SOROZAT!
KORTÁRS MAGYAR VADÁSZÍRÓK
I. KÖTET
Bors Richárd
– Avarpaplan –
Megjelenik:
2012 május 30.
Ár: 3700 Ft

www.denesnatur.hu
Megrendelhető: e-mail: info@denesnatur.hu
telefon: 0620-529-3708

Születésnap

Baráti társaság ünnepelte dr. Detky Jánosnét, Jocikát születésnapja alkalmából. A hölgyek koráról ugyan nem illik beszélni, de ő nem titkolja éveit. Aki ismeri, nehezen hiszi el, hogy Jocika betöltötte a 85. életévét. Aktív vadász, korát meghazudtoló energiával, frissességgel hódol szenvedélyének. Korábban férjével sokat vadásztak együtt; amióta özvegy maradt, egyedül vagy barátaival járja az erdőt, figyeli a természet apró csodáit. A Diana Vadászklub tagja, szinte minden országos rendezvényen részt vesz, lebilincselő és vidám történeteit szívesen hallgatja mindenki. Kívánunk nagyon jó egészséget és még sok-sok boldog, vadászélményekben gazdag esztendőt!

Gerje menti együttműködés

A Gerje Menti Vadásztársaságok Szövetsége ismét hallatott magáról. Április 20-án, az Albertirsai Harmatrázó Vt. vadászházának az udvarán vadászkiertök köszöntötték a meghívottakat. *Boldóczy Pál* elnök úr üdvözlő szavai következtek.

A rövid köszöntő után sajnos már csak négy társaság elnöke írta alá azt az együttműködési megállapodást, amely az etikus vadászat írott és íratlan törvényeinek mindenkor tiszteletben tartásáról, illetve a vadászok által vállalt betartásáról és a vendégvadászokkal való betartatásáról szól.

Hangsúlyt kap benne a vad és a környezet fokozott védelme. A résztvevők vállalták a jövő vadásznemzedékének tanítását a hagyományokra és a vadászias, kulturált viselkedésre.

A szomszéd társaságok közti együttműködés célja közös vadgazdálkodási érdekeik szem előtt tartása.

Az elnökök mellett a díszes okmányt három település – Albertirsa, Ceglédbercel és Pilis – polgármestere is aláírta.

Támogatóként írta alá a dokumentumot *Nagy István*, az OMVK fővárosi és Pest megyei szervezetének titkára, *Oláh Csaba*, a VKE elnöke, valamint *Rózsa G. Róbert*, a Vadászok és Természetvédők Fővárosi és Pest Megyei Szövetségének elnöke.

Kézjeggyel látta el a megállapodást a NEFAG Zrt. képviselőjében *Fehér Sándor* vezérigazgató-helyettes, aki lelkes támogatója a szövetségnek, valamint *Csontos Csaba*, a Pipacs vadászklub vezetője s a Gerje Menti Vadásztársaságok Szövetségének megálmodója és életre hívója.

Az eseményt megtisztelte jelenlétével *Szabó Zoltán* úr, a Pest Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igazgatóságának vezetője is.

Az eseményt a Fishing&Hunting tematikus csatorna filmre vette.

Mihály János

▣ Vadásznapiok ▣

május 20.	Kóhalma Vt.-nél	(Bugyi)
június 2.	Vadásznap és főzőverseny	(Fót)
június 9.	Kittenberger-napok	(Nagymaros)
augusztus 18.	a Börzsönyi Zrínyi Vt vadásznapija	(Nagybörzsöny)
szeptember 29.	5. Gerje menti vadásznap	(Albertirsa)

◉ Sportlövőversenyek ◉

A verseny helye (minden alkalommal) a Budakeszi Lőtér Kft. lötere

Dóra Iván-émlékverseny	2012. július 8.
Kelemen György-émlékverseny	2012. szeptember 30.

A versenyek részleteiről tájékoztatást ad:

Gál Ferenc 06-20-984-6270

✿ Kutyás programok ✿

Kutyakiképzés: vasárnaponként 8-tól 13 óráig

Helye: Gödöllő-Babatpuszta

Versenyek és tréningek helye: Mátraterenye

Részletekről: Rácz István kynológus

06-20-916-6507

www.retrievervadaszkutya.hu

Kittenberger Kálmán-sajtópályázat

Az Országos Magyar Vadászkamara és az Országos Magyar Vadászati Védegylet ebben az évben is meghirdeti hagyományos sajtópályázatát. A kiírás célja nem változott – a civil sajtót, ezen keresztül a széles közvéleményt kívánjuk elérni.

Korunkban a legfőbb elvárás velünk szemben a természetvédelemben ágyazott vadászat szerint folytatni működésünket, ami egyben humánus és erkölcsös magatartást feltételez. A vadgazdálkodásról, a vadászatról, a vadászati kultúráról és a vadászról szeretnénk minél több reális, egyben vonzó tájékoztató anyagot viszontlátni a médiában.

Felhívásunkra a 2011. augusztus 1. és 2012. június 30. között, három kategóriában – írott sajtó, rádiós mű, tévés (videós) anyag – megjelent alkotásokkal lehet ne-

vezni. Az érvényesség feltétele a civil médiában való megjelenés (szaklapokban közölt írások nem nevezhetők), a megjelenés hiánya nem kizáró ok a videós műfajban. Pályázni minimum 3 alkotással lehet – személyenként maximum 5 művel –, írásos forma esetén 6000 karakter, rádiós anyagnál 15, videónál 20 perc lehet a terjedelem.

A pályaművek beküldésének határideje **2012. június 30., cím: OMVK (1027 Budapest, Medve u. 34-40.)**

A pályaműveket független zsűri bírálja el, a nyertesek oklevelét és díját a vadásznapon adjuk át. A díj kategóriánként – megfelelő színvonal esetén – (bruttó) 300 000 forint.

OMVK Kulturális Bizottsága

Gyerekszáj

– válogatás gyermekek (serdülők) tábori élményeiből –

„**NEKEM EZ VOLT A HATODIK ALKALOM**, hogy ebben a táborban vagyok. Már olyan, mintha hazajárnék! Ide soha nem jön félve az ember, mert itt mindig szeretettel és törődéssel fogadnak. Itt soha nem unatkozik az ember, mindig történik valami. A programok még így, a soka-dik alkalom után is változatosak. Az igazság az, hogy mindig tanul valami újat az ember. Bár elgondolkodik rajta az, aki sokszor jön ide, hogy vajon miért húz vissza a szíve. Hát ez jó kérdés!... A társaság, továbbá az, hogy megismersz rengeteg új embert, mindig jó a hangulat stb. A programok érdekesek, figyelemfelkeltőek, és rengeteg új információt közölnek a sok kisgyerekekkel, akiket érdekel a vadászat és a vadászattal kapcsolatos foglalkozások. Szerintem kellőképpen be vagyunk avatva a vadászat rejtelmeibe, és még olyan gyerekek is mondhatnak újdonságot, aki esetleg „puskával a kezében” született. Tehát ezzel csak azt akarom mondani, hogy aki szereti a vadászatot, esetleg csak érdekli, nyugodt szívvel jöhet a táborba, mivel itt nem fog unatkozni, és jelentős tudással bővül a kis agya!” (*Németh Réka* 16 éves)

• • •

„**NEKEM AZ TETSZETT A LEGJOBBAN**, hogy jó volt a közösség, és a lövészet is szuper volt. Az első napi túra is királyul sikerült, de a vadkeresést sem hagyhatom ki! A vadhangok is nagyon viccesek voltak. Az ennivaló is finom, ízletes volt. Az utolsó vacsora volt a legjobb! Király volt ez a tábor.” (*Heimann Dániel* 11 éves)

• • •

„**IDÉN, 2011-BEN MÁSODJÁRA VETTEM RÉSZT** ebben a táborban. Rengeteg élménnyel gazdagított ez az egy hét, és csomó új információt szereztem. Az egyik legizgalmasabb programnak az éjszakai túra bizonyult azért, mert megtapasztalhattam, hogy milyen csodás az éjjeli környezet és élővilág. A különböző kiselőadások sok mindent közöltek a vadásznövendékeknek. Sok mindent megtudtam a puszkák, fegyverek világáról, a vadászok életéről, szokásairól. A tanösvényeken újabb és újabb dolgokat élhettem át. Az íjászat nagyszerűen sikerült, nagyon élveztem, hogy kipróbálhattam, bár eleinte tartózkodtam tőle. Több társam érkezett külföldről, és ők is élvezték ezt az egy hetet. Vetélkedőkben, versenyek-

ben vehettem részt. A felügyelők segítőkészek voltak, és jól el lehetett velük beszélgetni, kifejezetten élveztem a társaságukat. Örülök, hogy eljöttem, mert semmit nem bántam meg az itt töltött hét során!” (*Láng Boglárka* 16 éves)

• • •

„**A TÁBOR KÜLÖNLEGES VOLT.** Nagyon élveztem a programot, amiben volt avatás, légpuskával és kispuskával való lövészet, nyílak és nyílpuskák, no meg a bemutatókat is! Ezekből a kedvencem volt a lövészet. Miért? Azért, mert még soha nem lőttem egyetlen puskával sem egész életemben, pedig már nagyon akartam! Most már jó érzés volt. Remélem, hogy mindenki élvezte a tábor!” (*Josi* 11 éves, Kanadából)

• • •

„**NAGYON TETSZETT**, mert vadász- és vadgazda mérnöki pályára szeretnék menni.... Kaptunk feladatokat, hogy eljártssunk vadászjeleneteket, amelyek megtörténhetnek, és kíváncsi voltam, ki mit hoz ki belőle. Szeretnék jövőre is eljönni ebbe a táborba; szerintem megérte, sok élményben volt részem. Üdv a vadászoknak!” (*Füleki Arnold* 13 éves)

• • •

„**A 2011-ES VADÁSZTÁBORRAL** nagyon meg vagyok elégedve. Részletesen beszámoltak a vadásatról való tudnivalókról: a vadfajokról, a vadászati módokról, a fegyverekről stb. A Börzsönyben megismertük a különböző fákat: kocsánytalan tölgyet, gyertyánt, bükköt, vadcsereznyét. Igaz, az időjárás nem mindig kedvezett, de akkor is izgalmas előadásokat tartott Forrágy Csaba fotóművész, Siklósi Kálmán, a vadász hagyományok őrzője, vadász-kürtös, Babágy Csaba vérebvezető és dr. Köller Joachim a *Nimród* vadászújságtól. A tábor legjobb tulajdonsága, hogy a táborvezetők lazák. A programokban kellemesen el lehet fáradni. Bővülnek a vadászati ismereteink, és gyakorlatban is biztosan használjuk a táborban tanultakat. Leseket biztosítanak a táborlakóknak, és ott bizonyíthatják vadászati ismereteiket, amelyeket a vadásztáborban tanultak.” (*Farkas Márton* 16 éves)

Közlő: Kemenes Rita táborvezető

VADÁSZATI-TERMÉSZETISMERETI NYÁRI TÁBOROK

Országos Magyar Vadászkamara
fővárosi és Pest megyei területi szervezete

Nagyon sok élmény és valódi kalandok várnak ismét rátok!

Hagyományainkhoz híven ismét megrendezzük ifjúsági VADÁSZTÁBORAINKAT!

A felnövekvő vadásznemzedékkel, táborunk lakóival minden évben felújítjuk és megkoszorúzzuk a környék vadászati emlékhelyeit. Célunk a vadgazdálkodás, vadászati hagyományaink megismertetése, valamint a vadászati kultúra ápolása.

Az egyhetes, bentlakásos táborokat az idén az IPOLY ERDŐ Zrt. katalinpusztai kirándulóközpontjában rendezzük meg.

A hajnali és esti vadlesek, íjászat, solymászat, tanösvény, éjszakai túra, lövészet, trófeabírálat, vadnyomismeret, növény- és állatfelismerés, vízvizsgálat mellett sok-sok érdekes programmal várjuk a régi táborozóinkat, valamint az **erdészet, természetismeret és vadászat** iránt érdeklődő **fiúkat és lányokat** egyaránt.

A táborok időpontjai: **GRÓF NÁDASDY FERENC Vadásztábor: 2012. július 16–22-éig.**

DR. BERTÓTI ISTVÁN Vadásztábor: 2012. július 30-ától augusztus 5-éig.

Szállásunk: Résztvevőink a fővárostól mindössze 50 km-re található, új építésű katalinpusztai kirándulóközpontban és erdei iskolában lesznek elszállásolva. A központ természetes környezettel, parkjával, szalonnasütésre kialakított helyével, sportpályáival kedvező lehetőséget nyújt színes programjaink megvalósításához.

A részvételi díj 35 000 Ft

*Jelentkezés és bővebb információ miatt hívhatóak vagyunk:
Kemenes Rita (06-20-451-9053) vagy Kemenes Miklós (06-20-252-3686)
Jelentkezési lap: www.negyevszakprogram.hu*

HUBERTUS Vadásziskola

A vadászválasztás első lépéseit profik segítik igazi vadász millióiban.

Az Állami Vadász- és Fegyverismereti Vizsgára felkészítő tanfolyamunkon több évtizedes oktatási és vadászati-vadgazdálkodási gyakorlattal rendelkező előadók, neves szakemberek (a tananyag szerzői) segítik a résztvevők felkészülését. A 70 órás program elméleti részét szombat délelőttönként tartjuk Gödöllőn a Szent István Egyetem VadVilág Megőrzési Intézetében.

Az összes óraszám közel harmadát a gyakorlati ismeretek és készségek elsajátításával a lőterem és a terepen töltik a hallgatók, nagy tapasztalattal rendelkező

szakemberek vezetésével. Ekkor sajátíthatják el a biztonságos fegyverkezelés alapjait és ismerkedhetnek meg (többek között) a vadászati módszereivel. A 70 óra nem kevés, de szükséges a sikeres vizsgához! A hallgatóink kedvezményes áron vásárolhatják meg a felkészüléshez szükséges valamennyi tananyagot. A HUBERTUS Vadásziskolában tanuló hölgyek – külön kedvezményként – ajándékban kapják meg a könyveket (Vadásziskola, Az Állami Vadászvizsga tesztkérdései, Amit a fegyverismereti vizsgán tudni kell)!

Mezőőri tanfolyamot évente több alkalommal szervezünk!

További információ a honlapunkon!

Érdeklődés, jelentkezés: HUBERTUS Kft. Reg. szám: 13-0473-04

1024 Budapest, Ady E. u. 1. (Gubritzky Mária)

tel.: (06-1) 316-0469, 316-0470, 315-1451, 315-1480

fax: (06-1) 316-0471 • e-mail: hubertus@hubertus.com

KIADVÁNYAINK

- Vadásziskola: 6490 Ft
- Az Állami Vadászvizsga tesztkérdései: 2490 Ft
- Amit a fegyverismereti vizsgán tudni kell: 2490 Ft
- Dél-Afrika nagyvadjai: 490 Ft
- Mezei nyúl: 990 Ft
- A Duna-delta könyve: 1490 Ft
- Vadászatszervezés, vadászetika: 3900 Ft
- Amit a nagyvadról tudni illik (DVD): 4690 Ft

www.hubertus.com

www.hubertusvadasziskola.hu

FEGYVERLÁMPA

- 300 lumen
- mikrokapcsoló
- gyorsan oldható szerelék
- 1 év garancia

Ár: 12 000 Ft

Tel: 0670/408-45-63

TISZTELT VADÁSZTÁRSAK!

Egy középkorú, megbízható, érettségizett vadásztársatok munkát keres Budapesten, esetleg Pest megyében.

Ha tudtok segíteni, kérlek hívjatok a **06-30-701-5152** telefonszámon!

Előre is köszönöm, vadásztársi üdvözlettel:

Mórocz Pál

Hirdetési rovatunkba várjuk cégek, vállalkozások térítéses hirdetéseit. Apróhirdetés rovatunkban a vadászkamara tagjai térítésmentesen hirdethetnek (fegyver, vadászkutya, vadászati lehetőség stb.)!

Főszerkesztő: Nagy István

Szerkesztőség tagjai: Rácz Gábor

Rózsa Róbert

Kemenes Miklós

Guzsik Alfréd

Fotó: Blaumann Ödön

Grafikák: Boros Zoltán

Nyelvi lektor: Gellér Tibor

Kiadja a Dénes Natur Műhely Kft.

Felelős kiadó: Dénes Rita

Megjelent 10 500 példányban

Nyomás: Demax Művek Nyomdaipari Kft.

Szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor u. 34. Tel: (06-1) 311-9608; e-mail: omvkpest@t-online.hu

JÓ VADÁSZATOT!

A vadászok mentették meg

